

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

LAISVOJO PASAULIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS, 60629
TELEFONAS (312) 585-9500-1-2-3

Vol. LXXIX Kaina 30 c.

KETVIRTADIENIS — THURSDAY, RUGPJŪTIS — AUGUST 8, 1985

Nr. 154

LKB Kronika Nr. 66

Viešas „Kronikos“ priedas

(Tęsinys)

Organizuoti specialius susirinkimus, būrelius, grupes, kursus ir pan., kuriuose gyventojai mokomi religijos, taip pat organizuoti specialius religinius bei kitokius renginius nepilnamečiams;

leisti ir platinti religinę bei kitokią literatūrą, pažeidžiant šiam reikalui nustatytas taisykles, taip pat bet kokius kitus spaudinius, raginančius tikinčiuosius nevykdyti tarybinių įstatymų, neatlikti pilietinių arba visuomeninių pareigų;

rengti ekskursijas, poilsio vakarus, rengti vaikų ir sporto aikšteles, steigti bibliotekas, skaityklas bei muziejus, organizuoti sąjungas, sporto žaidynes ir meninę saviveiklą, rengti bet kokius susirinkimus, nesusiėjusius su kulto apeigomis arba nors su tuo ir susijusius, bet įstatymo uždraustus;

steigti vadinamąsias „šventąsias vietas“ arba organizuoti tikinčiųjų vykimą į šias vietas, daryti apgaulingus veiksmus, skleidžiančius gyventojų tarpe prietarus;

organizuoti arba imti prievartinę rinkliavą ir apmokestinę tikinčiuosius arba nustatyti jiems privalomus nario arba kitokius mokesčius religinių susivienijimų, kulto tarnų naudai ir kitiems reikalingams; rengti nepilnamečiams religines apeigas be tėvų žinios ir sutikimo;

leisti be miesto, rajono vykdomojo komiteto sutikimo kulto tarnams atlikti religines apeigas tuose religiniuose susivienijimuose, kuriuose jie neprirengę;

b. remti miestų bei rajonų vykdomuosius komitetus; užtikrinant konstitucines

piliečių teises ir religinių kultų apeigų atlikimą ir antireligines propagandas laisvę; tiriant religinių organizacijų veiklos formas ir metodus, jų įtaką gyventojams, ypač jaunimui, dvasininkijos prisi-
taikymą prie šiuolaikinių sąlygų, jos pamokslinę veiklą;

tikrinant gyventojų skundus ir pareiškimus religinių kultų įstatymų pažeidimų klausimais;

aikšinant tarybinius religinių kultų įstatymus;

c. stebėti, kad nebūtų pažeidžiamos tikinčiųjų ir religinių susivienijimų teisės, atsižvelgiant į tai, kad negalima riboti gyventojų teisių arba jas varžyti, priklausomai nuo jų požiūrio į religiją, taip pat taikyti administracines priemones, kovojant su religine ideologija, įžeisti religinių tikinčiųjų ir dvasininkų jausmus.

IV. Komisijos teisės ir pareigos.

7. Vykdydama šiuose nuostatuose nurodytus uždavinius, kultų įstatymų laikymosi kontrolės komisija turi teisę:

a. tikrinti, kaip vietinės religinės organizacijos ir kulto tarnai laikosi kultų įstatymų, taip pat, miesto, rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomajam komitetui pavedus, kontroliuoti, ar vietinės tarybinės organizacijos bei pareigūnai teisingai taiko ir vykdo šiuos įstatymus;

b. pateikti svarstyti miesto, rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomajam komitetui pasiūlymus dėl rasų kultų įstatymų pažeidimų likvidavimo ir kaltų dėl šių pažeidimų asmenų patraukimo atsakomybėn.

(Bus daugiau)

Arabų vadų suvažiavimas

Casablanca. — Maroke prasidėjo Arabų lygos valstybių vadų suvažiavimas. JAV vyriausybė pasveikino suvažiavimą ir išreiškė viltį, kad arabų valstybės parems Jordano siūlomą planą sudaryti Jordano-palestiniečių bendrą delegaciją, kuri pradėtų derybas su JAV ir vėliau su Izraeliu dėl palestiniečių ateities.

Viršūnių suvažiavimą iš anksto pasmerkė Sirija, Libanas ir Pietinis Jemenas. Libija irgi pasisakė prieš šią konferenciją, tačiau atsiuntė delegaciją darbotvarkės planavimo darbams.

Naujas savižudis

Beirutas. — Dar vienas šį rytą sektos musulmonas susisprogdino Izraelio įsteigtoje „saugumo ruože“ prie Izraelio sienos. Šį kartą savižudis neatvažiuo automobiliu, kuriame būtų paslėpti sprogmenys, bet atėjo raitas ant mulo. Sprogimas įvyko Haspajus miestelyje, šešios mylios nuo Izraelio sienos.

Nėra aišku, kiek nuostolių savižudis padarė. Izraelis skelbia, kad žuvo tik raitelis ir jo mūlas, vienas libanietis buvo sužeistas. Libano tautinės rezistencijos frontas skelbia, kad sprogimas sugriovė pastatą, kuriame buvo 30 izraelie-

čių ir 40 Pietinio Libano armijos, veikiančios Izraelio priežiuroje, kareivių.

Kitoje vietovėje įvyko izraeliečių — partizanų susisaujimas. Žuvo du Izraelio kareiviai ir 3 partizanai. Izraelis šią žinią paskelbė, nurodydamas, kad tai nuo balandžio mėnesio yra pirmieji žuvę Izraelio kareiviai. Nuo karo su Libanu pradžios žuvusių buvo 656.

Keturiose savižudžių puolimuose žuvo 28 libaniečiai, skelbia Tel Avivo radijas.

Nutildė BBC

Londonas. — Britų BBC radijo ir televizijos programos buvo sustabdytos 24 valandų streiko. Žurnalistų unija pareiškė šiuo streiku protestą dėl dokumentinio filmo, kuris parodo Šiaurinės Airijos protestantų ir katalikų vadus ir nušviečia Š. Airijos problemas. Sakoma, kad vyriausybė sustabdė šios programos transliavimą ir žurnalistai nutarė protestuoti dėl valdžios kišimosi.

BBC užsienio tarnybos transliacijos pasaulyje klausomas 125 milijonų žmonių. Transliacijų 37-mis kalbomis nesustabdė karas, jos vyksta jau 53 metai. Dabar transliacijos sustabdytos, nes stoties direktorių taryba pritarė vyriausybės pageidavimui pakeisti programą.

Vakarų spaudos komentatoriai, grįžę iš Helsinkio konferencijos, pripažino, jog sovietai pakeitė savo užsienio politikos stilių. Vietoj buvusio „Gromykos acto“ dabar Vakarams siūlomas „Shevardnadzio medus“. Nuotraukoje valstybės sekretorius George Shultz sveikina su sovietų užsienio reikalų ministru Eduardu Shevardnadze. Tarp jų — Suomijos užsienio reikalų ministras Paavo Vayrynen, o dešinėje — Rytų Vokietijos — Oskar Fischer.

Išėjvija neduoda ramybės Maskvai

Kompartijos CK teorinio žurnalo „Komunistas“ kovo numerio, doc. Valentinas Lazutka aprašo masyvią „kapitalistinės Amerikos“ kampaniją prieš Sovietiją. Kaip skelbia straipsnio pavadinimas: „Kolektyvinio nacionalizmo koncepcija — Imperializmo teorinis ginklas“. Viena konkrečių tokių „kolektyvinio nacionalizmo“ formų esąs „Pabaltijo nacionalizmas“ kuriam „imperializmo specialiosios tarnybos skiria specifinę funkciją būti svarbiausiu ideologiniu ginklu separatistinėms, antitarybinėms nuotakoms skieisti tarp Pabaltijo tarybinių respublikų tautų“.

Lazutka vadina „labai reikšmingu“ nutarimą nuo 1984 m. spalio 8 d. perkelti „Pabaltijo valstybių skyrius“ iš „Laisvės“ į „Laisvosios Europos“ radijo stotį. Cituojamas abiejų stočių vadovas James Buckley: „Tuo patiu bus labiau pabrėžtas JAV užsienio politikos nusistatymas nepripažinti Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybių prisijungimo (sic) prie Tarybų Sąjungos“. (Originalu Buckley kalbėjo apie „įjungimą“ — „tarybinis docentas“ tipiška suklautojo tekstą Nepatinka Lazutkai ir tai, jog, esą, „remdamiesi faktu, kad Pabaltijo tarybinės respublikos vėliau įėjo į TSRS sudėtį, imperialistinė propaganda plačiai skleidžia „ypatingos“ Pabaltijo tautų padėties idėją, gina kai kurių imperialistinių valstybių... poziciją nepripažinti, kad Pabaltijo respublikos įeina į TSRS sudėtį“.

„Pabaltijo nacionalizmas“, anot Lazutkos, nėra konkreti realybė, bet „specifinis imperializmo specialioji tarnyba išradimas“. Pabaltijo išėjvijos organizacijos, anot jo, sukūrė ne patys išėjviai, o „imperialistinės specialiosios tarnybos“. Jo pagiežos smagalyms nukreiptas į mokslinę „Pabaltijo studijoms puoselėti draugiją“ (Association for the Advancement or Baltic Studies). Šios tarptautinio akademinio pripažinimo susilaukusios organizacijos veiklą Lazutka aprašo kabu-

tėse: „Mokslinės studijos“, „simpoziumai“ ir konferencijos“. Jos publikacijose, esą, gausu suklustotų faktų, antitarybinių išpuolių. Užkliūva ir „Metmenų“ žurnalui, neva propaguojančiam „Kolektyvinio nacionalizmo“ pasaulėžiūrą. Tą nomenklatūrinį propagandistą bauginantį „neacionalizmas“ jis sieja ir su JAV-ų „neokonservatorių ideologija“. Pasak Lazutkos, beveik kiekvienas Europos ir Azijos „buržuazų“, „amerikizacijos“ ir susijungti su Amerika, „kad būtų išgelbėtas kapitalizmas“, „Monopolistinė buržuazija“ mėgina sustabdyti „istorijos pažangą“, kuriai atstovauja Sovietų Sąjunga, bet tai jai nepavyks — užtikrina savo skaitytuos Lazutka. Jo straipsnis yra geras pavyzdys, kokio lygio yra pasiekę tarybiniai „docentai“.

Susirūpinimas antitotalitarine ir antiimperialistine išėjvijos veikla ryškus ir tame pačiame „Komunsito“ numerio recenzijoje J. Lakio knygoje „Antikomunizmas ir tikrovė“ (V. Mintis, 1984). Autorius rašo, kad „reakcinė“ išėjvija suklebėjusi Lietuvoje emigracijos „nacionalistinės ir antikomunistinės propagandinės akcijos dažniausiai remiasi Tarybų Lietuvos valstybingumo nepripažinimu“. Savo „reakcinę“ vadavimo veiklą šios atplaišos papildo neigiamai tarybinę tikrovę apibūdinančiais faktais. Lakis tvirtina, kad išėjvijos „sovietologų“ moksliskumas... pasirodo beasas tik tuščia frazė“. O „vadavimo vizijos“ esančios „persimelkusių nacionalistinė Lietuvos atplėšimo nuo kitų sąjunginių respublikų idėja“. Lakis pabrėžia „socialistinės asmenybės ideologinio atsparumo ugdymo, kontrpropagandos“ svarbą.

Lazutkos straipsnis ir Lakio knyga yra savotiški komplimentai išėjvijai. Vistik pasirodo, kad „merdinti“ išėjvija vis dar neduoda ramybės maskvinio totalitarizmo tarnautojams.

(ELTA)

TRUMPAI IŠ VIŠUR

— Pietų Afrikoje prasidėjo 16 žymių juodųjų vadų teismas, kur jie kaltinami valstybės išdavimu.

— Beloit, Wisconsin, policija suėmė tris vaikus, 12, 14 metų berniukus ir 11 metų mergaitę, kurie peiliais ir smailiais pagaliais nužudė 9 metų vaiką, nes jis nedavė jiems pasivažinėti savo dviračiu.

— Kuwaito laikraštis paskelbė žinią, kad Sirija įsakė paleisti Libane laikomus amerikiečius įkaitus. Tuo sirai siekia nukreipti pasaulio spaudos dėmesį nuo Maroke prasidėjusios arabų vadų konferencijos, kurią Sirija boikotuoja.

— Kinijos vadas Deng pasakė britų laikraščio leidėjui, jog kinų vyriausybė bandys sustabdyti labai augančią ekonomiką.

— Izraelis paskelbė, kad įtariamai arabai teroristai bus kalinami be teismo, baudžiamini administracinėmis baudomis.

— Pietų Korėjo ateityje nebus prieš valdžią veikiančių studentų, bet bandys juos perauklėti, paskelbė vyriausybė.

— Amerikoje yra beveik du milijonai studentų, kurie gaudavo vyriausybės paskolas, o mokslus baigę, tų skolų negrąžina. Švietimo sekretorius paskelbė, kad jis prašys mokesčių inspekcijos neduoti tokiems asmenims mokesčių išskaičiavimų, negrąžinti jiems permokėtų mokesčių, kol jie negrąžins skolos.

Erdvėlaivis grįžo

Cape Canaveral. — Ant radienį laimėjai nusileido erdvėlaivis „Challenger“, kurio kelionės pradžia buvo lydimą įvairių gedimų. Pirmąją skridimo dieną, liepos 29 buvo neaišku, ar laivas pasieks orbitą, nes sugedo vienas iš trijų variklių.

Šioje kelionėje buvo keturi mokslininkai — astronomijos specialistai. Jiems pavyko parvežti tūkstančius labai svarbių ir retų dangaus kūnų nuotraukų, saulės dujų stebėjimo filmų, kurie atidengs daug naujų detalių.

Pirmosios atomo bombos sukaktis

Tokijo. — Japonai ir visas pasaulis paminėjo pirmosios atominės bombos numetimą. Prieš 40 m. rugpjūčio 6 bomba nukrito ant Hirošimos miesto, o po trijų dienų kita bomba buvo numesta ant Nagasaki. Iš vieno milijono Hirošimos dabartinių gyventojų, 175,000 buvo mieste, kai ten sprogo bomba. Mieste žuvo 200,000 žmonių. Kai kurie sudegę sprogo metu, kiti mirė per sekančius penkerius metus. Nagasaki žuvo 140,000 žmonių. Dabar iš 450,000 miesto gyventojų ketvirtadalis buvo mieste atominės bombos sprogo metu.

Amerikos spauda plačiai šią sukaktį paminėjo. Prezidentas Reaganas pasakė korespondentams, kad atominė bomba buvo panaudota, norint sustabdyti tolimesnio karo nuostolius. Jo nuomone, JAV kariuomenei puolant Japonijos salas, būtų žuvę dar milijonas žmonių.

Kariniai sluoksniai pripažįsta, kad aukų skaičius pačioje Japonijoje būtų buvęs didesnis, negu žuvo nuo atominės bombos. Jos privertė Japonijos vyriausybę kapituliuoti ir užbaigti karo veiksmus.

Japonai buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie 2.3 mil. reguliarios kariuomenės karių, kurie buvo pasirodę kietai gintis. Iki to laiko jau buvo žuvę 105,563 amerikiečiai ir daugiau 300,000 japonų. Vien Okinawos saloje žuvo 100,000 japonų civilių. Amerikiečiai kariai prisimena, kaip Saipane motinos mėtė nuo kalnų savo vaikus į jūrą ir pačios nusižudė, nenorėdamos patekti į priešų okupaciją. Istorikai sako, kad Japonija turėjo apie

JAV LB XI-TOSIOS TARYBOS SUAŽIAIVIMAS DETROITE

JAV LB X-tosios Tarybos prezidiumas pakvietė JAV LB Michigano apygardą globoti labai svarbią JAV Lietuvos Bendruomenės XI-tosios Tarybos pirmąją sesiją.

Sesija įvyks 1985 m. rugsėjo 21 ir 22 dienomis Airport Hilton Inn viešbutyje, 31500 Wick Road, Romulus, MI 48174, prie pat Detroito Metropolitan aerodromo. Sesijoje turi teisę dalyvauti 60 naujai išrinkti JAV LB Tarybos narių ir 10 apygardų valdybų pirmininkų. Be to, kaip svečiai, sesijoje dalyvaus keletas PLB valdybos narių, Lietuvos Fondo pirmininkas, apylinkių valdybų pirmininkai ir kiti garbingi svečiai.

Registracija prasideda rugsėjo 21 d., šeštadienį, 8:00 val. ryto. Tą dieną bus JAV LB Krašto valdybos pirm. dr. Antano Butkaus ir beveik visų jos narių pranešimai, be to — garbės teismo, Jaunimo sąjungos, Lietuvos fondo, Kontrolės komisijos ir Tarybos prezidiumo pirm. pranešimai ir diskusijos dėl pranešimų.

Pirmąją sesijos dieną bus renkamas JAV LB Krašto valdybos pirmininkas, garbės teismas, kontrolės komisija ir tarybos prezidiumas.

7:00 val. vak. bus bendra vakarienė su paskaita.

Sekmadienį, rugsėjo 22 d., ten pat viešbutyje bus pamaldos, JAV LB įstatų ir taisyklių komisijos pranešimas, visų pranešimų, apyskaitos ir sąmatos tvirtinimas ir nutarimų priėmimas.

JAV LB Tarybos sesijos yra atviros, todėl jose kviečiami dalyvauti visi Detroito bei jo apylinkių lietuviai. Taip pat visi tie, kurie prieš savaitę užsiregistravo, galės šeštadienį 7:00 val. vak. dalyvauti bendroje vakarienoje su JAV LB Tarybos nariais ir naujai išrinktu JAV LB Krašto valdybos pirmininku bei kitais pareigūnais.

Vytautas Kutkus
JAV LB Michigano apygardos
valdybos pirmininkas

JURGI BAUBLI PRISIMENANT

Sunku tikėti, kad agronomo, visuomenininko ir kruopštaus dailininko Jurgio Baublio netekome prieš penkerius metus. Deja, datos nemeluoja: jis mirė 1980 m. rugpjūčio 11 dieną ir jo kūnas ilsiis Parkview Memorial kapinėse.

Plačiau apie velionio gyvenimo kelią rašiau nekrologe netrukus po jo mirties (žiūr. „Draugo“ 1980.VIII.29 laidą). Šia proga pakartosiu tik keletą pačių svarbiųjų jo biografijos faktų.

Jurgis Baublys gimė 1910 m. lapkričio 16 d. Kauno apskr., Vilkijos miestely. Vidurinį mokslą ėjo Vilkijos progimnazijoje ir Kauno „Aušros“ berniukų gimnazijoje, kur 1931 m. įgijo brandos

atstatą. Įstojęs į Dotnuvos Žemės ūkio akademiją (1932 m.) studijavo agronomiją ir 1936 m. gavo agronomo diplomą. Dirbo Kauno apskr. agronomo įstaigoje, Veterinarijos akademijoje, valstybiniuose ūkiuose ir kitur. Nuo 1944 iki 1949 metų gyveno Vokietijoje, daugiausia Ravensburge ir Nuertingene. Į Ameriką 1949 m. su šeima emigravęs, pradėjo dirbti viename Michigano valstijos ūkyje. Apie 1951 metus persikėlė į Detroitą, įsidarbino General Motors automobilų bendrovės Fisher Body padalinį, greit tapo auto modelių specialistu (pattern maker) ir šiame darbe liko iki pensijos.

Kaip visuomenininkas Jurgis darbavosi bent keliose organizacijose, pradedant Tautine sąjunga ir baigiant Balfu. Didžiausi jo nuopelnai priklauso lietuviškai skautijai, nes jo pastangomis Detroito buvo įkurta Jūrų skautų „Šarūno“ vietininkija, kurią jaunimas labai mėgo.

Ryškiausias visiems — seniems ar jauniems lietuviams, lieka Jurgis Baublys — dailininkas. Dailės mokyklose nebuvo, o tik įgimto talento skatinimas, jis čia prikūrė nuostabių mozaikinių Lietuvos miestų herbus, vyčių, Lietuvos šventovių modelių ir tikslų Lietuvos religinių žemėlapių, kainavusių keletus metų laisvalaikį. Jo mozaikos puošia Lietuvos namų, Dievo Apaštalų parapijos Kultūros centro ir Wayne-un-to Lietuvos kambario sienas. Velionio Jurgio atminimas tarp tautiečių bus gyvas tol, kol lietuviški centrai čia laikysis.

Pagaliau tenka prisiminti dar ir kitokį Jurgį Baublį — mylintį vyrą ir tėvą bei kuklų, malonų, džentelmenišką visada lojalų savo draugų ratelio narį. Velionio našlė Elena, dukterė Rūta su šeima ir artimieji draugai jo labiausiai pasigenda. Jo išėjimas prieš penkmetį padarė spragą, kurios niekas, niekada nebeuždarys.

Alfonas Nakas

DALYVAUKIME BALFO SEIME

Šiomet spalio 12 ir 13 dienomis JAV-ų sostinėje Washingtone šaukiamas XXI-sis Balso seimas. Kiekvienas skyrus siūnčia ir seimą vieną atstovą nuo 25 nario mokesčių užsimokėjusių narių. Balso 76-tas skyrus Detroito gali pasiūlyti 16 teisėtų atstovų, nes turi daugiau negu 400 nario mokesčių užsimokėjusių narių. Skyrus valdyba ir pirm. Alfonsas Juška prašo registruotis savanorius. Gera proga apžiūrėti sostinę. Būtų gera, kad susiorganizuotų tiek, kad būtų galima pasamdyti autobusą.

Po posėdžių šeštadienio vakarą bus iškilminga vakarienė — Lietuvos atstovo dr. Stasio Bačkio pagerbimas. Diplomatines Tarybos vardu kalbės Stasys Lozoraitis, jr., Lietuvos atstovas prie Šv. Sosto Romoje. Pagrindinis kalbėtojas bus JAV, valdžios atstovas. Bus ir meninė programa.

Sekmadienį 9 v.r. atstovų ir svečių išvyka autobusu apžiūrėti Washingtono miesto. Autobusas išvyks nuo Regent Hotel ir apie 1 val. baigs kelionę prie National Shrine of Immaculate Conception katedros, kurioje 2:00 v. p.p. vyks iškilmingos koncertinės raitos šv. Mišios ir procesija į lietuvių Šiluvos Marijos koplyčią. Šiomis iškilmėmis pasibaigs oficialioji programa.

Visi raginami nedelsiant registruotis, nes iki rugsėjo 5 d. turi būti viskas užsakyta atstovams ir svečiams. Informaciją teikia ir registraciją vykdo skyrus valdybos nariai Č. Šadeika, Vl. Staškus, A. Juška ir R. Ražauskienė.

R. Ražauskienė

Redaguoja Emilija Pakalniškienė. Rankraščius siųsti adresu: E. Pakalniškienė, 3948 S. Artesian Ave., Chicago, IL 60632

JAUNIMAS

Keturiasdešimt šeši Daytono, Ohio 96-tos kuopos nariai priskaitomi jaunimui. Jei pridėtume tuziną neseniai gimusių kūdikių bei dvyliką 96-tos kuopos jaunučių, susidaro arti 70 jaunų Amerikos lietuvių, kurie, viliamės, išlaikys šią kuopą gyva ir veiklia dar ateinančius 50 metų. Tai neatsitiko savaime, bet pareikalavo ilgų metų planavimo, pasišventimo ir finansų.

Grazus pavyzdys yra Juozas Petras Mantz. Jis gimė Daytono prieš 22 metus. Jo tėvai — Eleonora (Petkus) ir Juozas Mantz. Eleonora yra ketvirtas laipsnis vyte. Tėvas Juozas yra vokiečių kilmės, bet taip pat aktyvus trečio laipsnio vytiš. Lietuviybė ir katalikybė yra Mantz šeimos žiburiai.

„Juozukas“ ir 96-tos kuopos jaunučius įstojo būdamas 9-nių metų amžiaus. Iki šiol jis yra buvęs visose valdybose pareigose, išskyrus sekretoriaus. Gimnazijoje lošė beisbolą ir futbolą. Išmokęs kėgluoti įsijungė į 96-tos kuopos kėgliaimo komandą. Jau penkis metus jis kėgliauja vyčiams. Baigęs Archbishop John Carroll High School, įsidarbino mašinistu Dayton Walthers Corp. ir tuo pačiu įsirašė į Sinclair kolegiją studijuoti industrinę technologiją. Nežiūrint šių įsipareigojimų, jis neapleido Lietuvos Vyčių organizacijos ir Šv. Kryžiaus lietuvių parapijos veiklos.

Vyresniųjų kuopon įstojo 1981-ais metais ir buvo išrinktas tvarkdariu. Jo dalyvavimas įvairių komitetų veikloje buvo pavyzdingas.

Vienais metais 96-tos kuopos nariai buvo priblokšti, kai „Juozukas“ su tėvu Juozu apsiėmė suruošti vėlykinį pyragų išpardavimą. Tai metinis įvykis, bet visuomet ruošiamas moterų! Kadangi daug jaunimo įsijungė į ruošos darbus, išpardavimas buvo sėkmingas.

1983-ųjų metų spalio mėn. jis buvo išrinktas 96-tos kuopos pirmininku, sulaukęs vos 21-rius metus. Gerai atliko pareigas ir buvo perrinktas 1984-85 metų kadencijai.

Vidurio Centro apygardos suvažiavime praėjusį rudenį Pittsburghe jis buvo išrinktas vicepirmininko pareigoms.

ATSIŠVEIKINIMAS SU SESELE CHRISTINE

Seselė Christine Kleponis iš Bostono Šv. Petro parapijos mokyklos perkelta naujomis pareigoms East Hartforde. Jos išvykimas — tikras nuostolis Šv. Petro parapijai. Būdamas pedagogė, ji Šv. Petro mokykloje ėjo direktorės pareigas. Buvo aktyvi Bostono rajono pedagogų veikloje; jos inasas kolegų aukštai vertinamas. 17-toji kuopa apgailestauja šios malonios ir sąžiningos valdybos narės išvykimą.

Birželio 3 d. koplyčioje įvyko seselės Christine pagerbimas. Ją pagerbti susirinko keli šimtai asmenų. Lietuvos Vyčių 17-oji kuopa prisidėjo prie šio įvykio suurošimo.

Programą pravėdė dr. Charles Souris. Kun. Albert Contons sukalbėjo atidarojamąją maldą. Kalbėtojų tarpe buvo parapijos klebonas kun. Antanas Baltrashunas, kuopos pirmininkas Aleksandras Akule ir Cathie Flynn, Bostono burmistro žmona.

Vien tik pasakyti „ačiū“ nepakanka atsidėkoti seselei už jos nenuilstamą darbą mokyklai, parapijai ir Vyčių organizacijai. Meldžiamės, kad Dievo meilė ir šv. Marijos globa ją lydėtų gyvenimo kelyje.

Apuokas
Vertė Aleksandras
Pakalniškis, Jr.

ATHOL-GARDNER 19-TOS KUOPOS VEIKLOJE

Mūsų birželio mėnesio susirinkimas įvyko lietuvių klube Gardneryje, dalyvavo 24 nariai. Gardnerio moterys suruošė skanias pietus. Kun. Fr. Steponaitis ir Margaret Sinkas pravėdė Gvajį Rožančių. Kiekviename susirinkime neužmirštame pasimelsti už mūsų adoptuotą Vabalninko parapiją.

Lennie Davidsonis gegužės mėn. Athol viešojoje bibliotekoje buvo surengusi lietuviškų audinių bei literatūros parodą.

Vincukas
Vertė Aleksandras
Pakalniškis, Jr.

BINGHAMTONO 72-OS KUOPOS EKSKURSIJA

Kun. J. Mikalajūnas ir grupė Lietuvos Vyčių bei Šv. Juozapo parapijos parapičių skrenda į Lietuvą, Rusiją ir Italiją. Jie išvyks rugsėjo viduryje. Grįš į Binghamtoną mėnesio pabaigoje.

Apžiūrės muziejus, pilis Vilniuje, Kaune, susitiks su draugais bei giminėmis. Apžiūrės Maskvą vyks į Romą, kur aplankys Šv. Petro Baziliką, Šiluvos koplyčią, dalyvaus generalinėje popie-

Staciatikiai Romoje

Popiežių Joną Paulių II aplankė staciatikių metropolito Chrysostomos vadovaujama Konstantinopolio ekumeninio Patriarchato delegacija, atvykusi į Vatikaną Romos Bažnyčios globėjį šventųjų apaštalų Petro ir Pauliaus liturgines šventes proga. Su džiaugsmu sveikindamas delegaciją, Jonas Paulius II atkreipė dėmesį, kad jau tradiciniai tapę Romos ir Konstantinopolio Bažnyčių atstovų susitikimai liudija bendrą troškimą palaikyti ir ugdyti tarpusavio dialogą bendros maldos ir savitarpio meilės dviasioje. Per šį dialogą, pažymėjo popiežius, abi Bažnyčios siekia išreikšti ir pabrėžti viską, kas jas jungia, palapsniui šalinant nesutarimus, kurie amžių bėgyje jas skyrė.

Su studentais.

Šventasis Tėvas susitiko su apie penkiais tūkstančiais universitetinio jaunimo, dalyvavusio katalikų studentų suvažiavime, kuris buvo surengtas Romoje tarptautinio jaunimo sąskrydžio metu. Popiežius su įvairių tautų studentais praleido kelias valandas, kurių metu jaunimas atliko Šventajam Tėvui, meninę programą, pasakojo apie katalikiškojo jaunimo veiklą ir patyrimus atitinkamose kraštuose.

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY (USPS-161000)

Published daily except Sundays and Mondays, Legal Holidays, Dec. 26th, and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society. Second class postage paid at Chicago, IL.

Postmaster: Send address changes to Draugas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

Subscription Rates \$53.00 — Chicago, Cook County, Illinois and Canada. Elsewhere in the U.S.A. \$53.00. Foreign countries \$53.00.

Pašto išlaidas mažinant, pakvitatimai už gautas prenumeratas nesiunčiami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokesčių, atžymima, iki kada yra užsimokėję.

DRAUGO prenumerata mokama iš anksto

	metams 1/2 metų 3 mėn.
Chicago ir Cook County	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Kanadoje (U.S.A. dol.)	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Užsienyje	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Kitur — Amerikoje	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Savaitinis (šeštad. pried.)	\$30.00 \$19.00 —

• Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nuo 8:30 iki 12:00.

• Redakcija dirba kasdien nuo 8:30—4:00; šeštadieniais nedirba.

• Redakcija straipsnius taisydo savo nuožiūra. Nesunaudoję straipsnių nesaugo. Juos grąžina tik iš anksto susitarus. Redakcija už kelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos prišunčiamos gavus prašymą.

žiaus audienčioje ir kt. Numatyta ir ekskursija į Florenciją.

Joseph M. Missavage
Vertė Aleksandras
Pakalniškis, Jr.

DR. LINAS A. SIDRYS
AKIŲ LIGOS, CHIRURGIA
2636 W. 71st Street
Prima trečiad. nuo 2 iki 5 v.v.
Ketvirtad. nuo 10 v.r. iki 6 v.v.
Susitarimui skambinti 436-5566

DR. VILJAY BAJAJ
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ — VIDAUS LIGOS
IR ODOS CHIRURGIA
(angliai nuimami ofise)
2434 W. 71st Street, Chicago
Tel. 434-5849 (veiklia 24 val.)
Val: pirm., antr., ketv., penkt.
nuo 12 iki 6 v.v.

DR. IRENA KURAS
KODIKŲ IR VAIKŲ LIGOS
SPECIALISTĖ
MEDICAL BUILDING
3200 W. 81st Street
Ofiso tel. RE 7-1168;
Rezid. 385-4811

Dr. Tumasonio ofisą perėmė
DR. S. LAL
SPECIALYBĖ — VIDAUS LIGOS
2454 W. 71st Street
434-2123
Pirm. 2-7. Antr. ir
ketv. 9-12. Penkt. 11-12

Ofs. tel. LU 5-0348; Rez. PR 9-5533

DR. FRANCIS MAZEIKA
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4255 W. 63rd St.
Val. pagal susitarimą: pirm. ir ketv. 12-4
6-9; antr. 12-6; penkt. 10-12; 1-6.

Tel. 436-7700

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
F.A.C.C.
KARDIOLOGAS
Sirdies ligos
6132 S. Kedzie Ave., Chicago
Valandos pagal susitarimą

Namų 584-5527
DR. ALGIS PAULIUS
ORTOPEDINIS LIGOS —
CHIRURGIA
6132 S. Kedzie, Chicago, Ill.
Tel. 925-2670
1185 Dundee Ave., Elgin, Ill. 60120
Tel. 742-0255
Valandos pagal susitarimą

Tel. 282-4422

DR. ROMAS PETKUS
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIA
Chicago Eye Institute
4200 N. Central Ave.
Valandos pagal susitarimą

DR. L. D. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
8104 S. Roberts Road
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. 563-0700
Valandos pagal susitarimą

DR. FRANK PLECKAS
(Kalba lietuviškai)
OPTOMETRISTAS
Tikrina akis. Pritaiko akinius ir
"Contact lenses"
2618 W. 71st St. — Tel. 737-5149
Val. pagal susitarimą. Uždaryta treč.

DR. LEONAS SEIBUTIS
INKSTŲ PUSLIS IR
PROSTATO CHIRURGIA
2656 W. 63rd Street
Val: antr. 1-4 p.p. ir ketv. 2-5 p.p.
Šešt. pagal susitarimą.
Ofiso tel. 776-2880, rez. 448-5545

776-9400

DR. ONA VASKEVICIUS
(VASKAS)
GYDYTOJA IR CHIRURGĖ
6648 So. Albany Ave., Chicago
Val. antr. ir penkt. 3-5
kitos pagal susitarimą.

Edmundas Vizinas, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydytojas
Kalbame lietuviškai
6165 S. Archer Ave. (prie Austin)
Valandos pagal susitarimą
Tel. 585-7755

Ofs. tel. 586-3166; namų 381-3772
DR. PETRAS ŽUODA
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
6745 West 63rd Street
Val: pirm., antr. ketv. ir penkt. 3-6;
šeštadieniais pagal susitarimą

Tel. ofiso ir buto: OLYmpic 2-4159

DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1443 So. 50th Ave., Cicero
Kasdien 1 iki 8 val. vak.
išskyrus treč. Šešt. 12 iki 4 val. popiet

NUOSTABUS KŪRINYS

Šiandien Yale universiteto patalpose New Haven, Conn., susirenka Lietuvos Vyčių organizacijos atstovai savo 72-ram seimui. Seimas baigsis sekmadienį iškilmingomis pamaldomis ir draugišku atsiveikinimu iki kitų metų. Bus nutartas naujas seimas, naujo seimo data ir vieta. Ir taip nuostabiai vyksta kasmet, jau 72-sius metus, Lietuvos Vyčių organizacijai įsikūrus prieš pat pirmąjį karą — 1913 metais. Tada jo tikslas buvo jaunimą suburti į lietuvišką būrį, kad jis bendromis jėgomis išsaugotų savo lietuvišką dvasią, kurtų lietuvišką šeimą, tarnautų lietuvių dabartyje ir ateityje.

Tautinės organizacijos, užsiimančios siekti tautinių tikslų ir numatiusios tik tautines priemones, ilgai neišsilaiko. Juk tautinių organizacijų turėjo įvairios tautybės Amerikoje. Bet emigraciniai kraštai jas suvirstino ir jų narius asimiliavo į bendrą mišinį. „Tirdinimo katilas“ ypač Amerikoje veikė dideliu intensyvumu, kad tik greičiau sunaikintų ir emigracinį elementą ir padarytų iš įvairių tautų mišinio naują tautą. Ar tai buvo tikslas, ar tai pavyko, sunku šiandien pasakyti, kai žvelgiama į patriotiškai nusiteikusių daugumą ir nepatriotiškai nusiteikusių mažumą, kuri pražudytų savo kraštą, nors jau čia gimę jie, jų tėvai, kartais ir seneliai. Jie yra pasidaryę tik išnaudotojai ir kiekviena galima proga pasinaudoja laisve daryti bloga tam kraštui, kuriame yra gerai įsikūrę.

Šiandien istorija parodo, kad tų tautų, kurios yra ištikimos savo tautybei, nariai yra geresni ir Amerikos piliečiai. Jie yra patriotai, nes supranta, kas jie yra ir kas jie turi būti. Jie ne tik atsako į nuolatinį klausimą, kas jie yra, bet ir atsako, kokie jie turi būti, kad būtų naudingi nariai krašto, kuriame kuria savo gyvenimą, ir to krašto, iš kurio yra paveldėję savo prigimties palinkimus.

Lietuvos Vyčių organizacija nuo pat pradžios įsikūrimo ir vystymosi žinojo, ko jie siekia ir kas jie yra. Karai ir išsiskaidymas dėl darbo ar pareigų yra kiekvienos didesnės organizacijos priešai. Tai sudaro kliūtis geriau bendradarbiauti ir aiškiau suprasti savo organizacinius uždavimus ir savo vadovų nurodymus. Bet vyčių neišvedė iš kelio nei karai, nei išsiskaidymas, nors ir susilpnino organizaciją skaičiumi ir veiklos efektyvumu. Net didžiausiose suirutėse vyčiai nenuklydo nuo savo kelio — jie mažesniais būreliais rodė veiklą, patriotizmą savo kraštui, neužmiršdami, kad jie yra skolingi ir savo tėvų kraštui.

Organizacijos 70 metų gyvenimas yra ilgas laiko tarpas. Jame turi būti matomi pasiekimai gyvenime, narių sudėtyje, nuotaukoje ir tautinėje ar politinėje orientacijoje. Negalėjo to nepergyventi nei vyčiai, nes jie gyveno ir veikė laike, kuriame pasiekimai vyko, ir savo aplinkoje, kuri darė savo įtaką jų veiklai. Pradžioje vyčių eilėse daugiausiai veikė Lietuvoje gimę ar pirmosios kartos ateiviai. Bet toliau juos metai iškėrė ir jų sudėtį pakeitė, kai vadovaujamas pozicijas savaimė turėjo perimti čia gimę, labiau

išimokslinę antros, trečios ar net ketvirtos kartos lietuvių ar mišrių šeimų vaikai. Ir jų nuotaikos, jų siekimų priemonės jau savaime buvo skirtingos. Jos tiko pirmiesiems vyčiams, bet jau netiko dabartiniam ir jie turėjo ieškoti naujų priemonių ir būdų veikti, kad būtų naudingi savo laike, nors siekiamo tikslo ir neatsižadėjo.

Ankstybesnių seimų, susirinkimų ir subvimų protokoluose galima rasti skirtingus svarstymus, skirtingas programas ir skirtingą žvilgsnį į ateities veiklą. Bet Lietuva, Amerika, jų reikalai ir vyčių darbai, kurie jungė visus vienam bendram tikslui, nesikeitė. Jie liko tie patys. Lietuvos vyčiai rūpinasi tais pačiais tikslais, bet nuolat ieško naujų būdų, kaip tuos tikslus geriau pasiekti, naujų žmonių nusistatymą ir nuotakas pritaikant laiko reikalavimams. Vyčiai savo atliktais darbais kiekviename seime gali pasididžiuoti ir su pasididžiavimu juos prisiminti.

Žiūrint į vyčių veiklą iš 72 metų perspektyvos, galima šią organizaciją be jokios klaidos pavadinti nuostabiu kūrinu, kuris išsilaikė ne tik nesugriuvęs, ne tik neišėjęs į kitus kelius, bet nuostabiai išsilaikęs vieningas, veiklus, energingas ir vis randa veiklos naujų būdų ir naujo prieauglio stiprėti. Kai žvelgi į jų seimus, tai juose matai, kad susirenka vienos šeimos ir tų pačių nuotaukų žmonės, kurie nori su savaisiais pabendrinti, praleisti tinkamai laiką, pasidžiaugti savais ar šio krašto kultūriniais laimėjimais. Kartu savo seimuose jie svarsto tokias priemones, kaip labiau pasireikšti lietuviškuose, amerikietiškuose laukuose ir kaip geriau padėti savo kenčiančiam tėvų žemei ir savo broliams vergijoje.

Tai nuostabus kūrinys ne tik savo ilgu išsilaikymu, bet ir siekimais, veikla ir atsidėjimu savo tikslams, kurie buvo pradžioje visai organizacijai nubrėžti. Jei mišrios šeimos ir yra neišvengiamos ne tik vyčiams, bet ir visai emigracinei bendruomenei ir bet kuriai tautinei grupei, tai tas susijungimas į bendrą organizaciją, įtraukiant svetimuosius į savo veiklą, yra sveikintinas ir pagirtinas. Reikia išsivienyti žentų ir marčių daryti draugus ir brolius, kurie ne tik nekenktų bendriesiems reikalams, bet dar ir padėtų jų siekti.

Lietuvos Vyčiai yra naudingi patys sau ir visai lietuviškai veiklai. Į jų šeimams visuomet galima žvelgti su nuostaba ir pasitikėjimu, kad jie atneš ką naujo patiems vyčiams ir visai lietuvių visuomenei išeivijoje — šiem kraštuose. Gal jau nei vyčiai, nei daugumas jaunesnių lietuvių savęs nelaiko išeiviais, bet jie padeda išeiviskam uždavimui — neprarasti savo tautinio identiteto, neprarasti savo bendravimo su tautiniu kamieniu, nenutraukti ryšių su savo tautine grupe. Vyčiai kaip tik tuo labiausiai yra nusipelnę pagarbos, nes jie jau 70 metų su viršum skelbia Lietuvą savo vardą šiame krašte ir pasaulyje, raštais gina jos vardą ir prarastą laisvę, kovoją už savo išsilaikymą lietuviškuose plotuose, tuo pačiu ir už lietuviškos išlaikymą.

Pr. Gr.

Socialinis klausimas nėra vien darbininkų arba vadovų ketvirtąjį luomą, bet iš esmės religinis klausimas.

F.M. Dostojevski

Išmintingas ir laimingas yra tas, kuris gyvenime stengiasi būti toks, koks nori būti mirties atstas.

Tilm. Pesch

MOKYKLA IR MALDA

RŪTA KLEVA VIDŽIŪNIENĖ

Retai kas šio krašto konstitucijoje yra taip pavydžiai saugojama, kaip valdžios ir Bažnyčios griežtas atskyrimas, nors tikėjimas į Dievą yra įrašytas kiekvieno kario diržo sagtyje, o ir kongreso posėdžiai atidaromi su kasdienine maldą.

Tačiau visada yra ir bus kovojančių už ir prieš įsienėjusias tradicijas. Jau prieš daugelį metų beveik vienos ateistinės motinos pastangomis iš viešųjų mokyklų buvo išimta trumpa rytmetinė maldą, kaip neleistina pagal pirmąją konstitucijos papildomąjį punktą. Paskutiniu metu prezidentui Reaganui nuolat pabrėžiant religinę tautos tradiciją, teismuose vėl vyko ta aršios kovos. Didelį triukšmą sukėlė paskutinių laikų paskelbtas dekretas, kuriuo panaikinama vadinama tylos minutė mokyklose, prieš pradedant pamokas. Žmonės pradėjo įrodinėti, kad neleidimas viešai reikšti savo religinius jausmus nėra neutrali pozicija, bet priešiškas ir kovos prieš Bažnyčią pusę. Pasipylė laiškai, kad ne teismai, o žmonės iš savo mokesčių moka valdžiai už valdiškas mokyklas ir turėtų teisę tuo klausimu pareikšti nuomonę.

Kaip dirbusi kaip tik tuo laiku valdiškoje mokykloje, turėjau progą stebėti palaipsniui mokinių nuotaikų pasikeitimą. Buvo leidžiama per tą tylos minutę atsistoti arba likti sėdėti. Pamažu pasidarė visiškas chaosas. Kai vieni

atsistodavo, kiti sėdėdami juos pajaukdavo, o tame amžiuje tai labai jautrus dalykas. Pagaliau vienos mokyklose ta praktika buvo panaikinta, o kitose, ypač pietuose ir mažuosiuose miesteliuose, buvo tęsiama. Dabargi teismas nutarė, kad Alabamos įstatymas, leidžiantis tokia tylią maldą, yra nelegalus, tuo tik galutinai išjudindamas maldos šalininkus, suburdamas juos į organizuotas grupes ieškoti kitokio šios problemos teisinio išsprendimo.

Juo labiau, kad minėtas konstitucinis punktas skamba gana palaidai: „Kongresas neišleis jokio įstatymo nei užtvirtindamas religiją, nei uždraudamas laisvą jos pasireiškimą“. Suinteresuotieji ginčija, kad tas punktas, rašytas neseno atsiskyrimo nuo Anglijos Bažnyčios laikų baiminosi ir šiame krašte vienos oficialios Bažnyčios įvedimo galimumu, bet visai neturėjo tikslo išskirti religijos praktiką iš tautos gyvenimo.

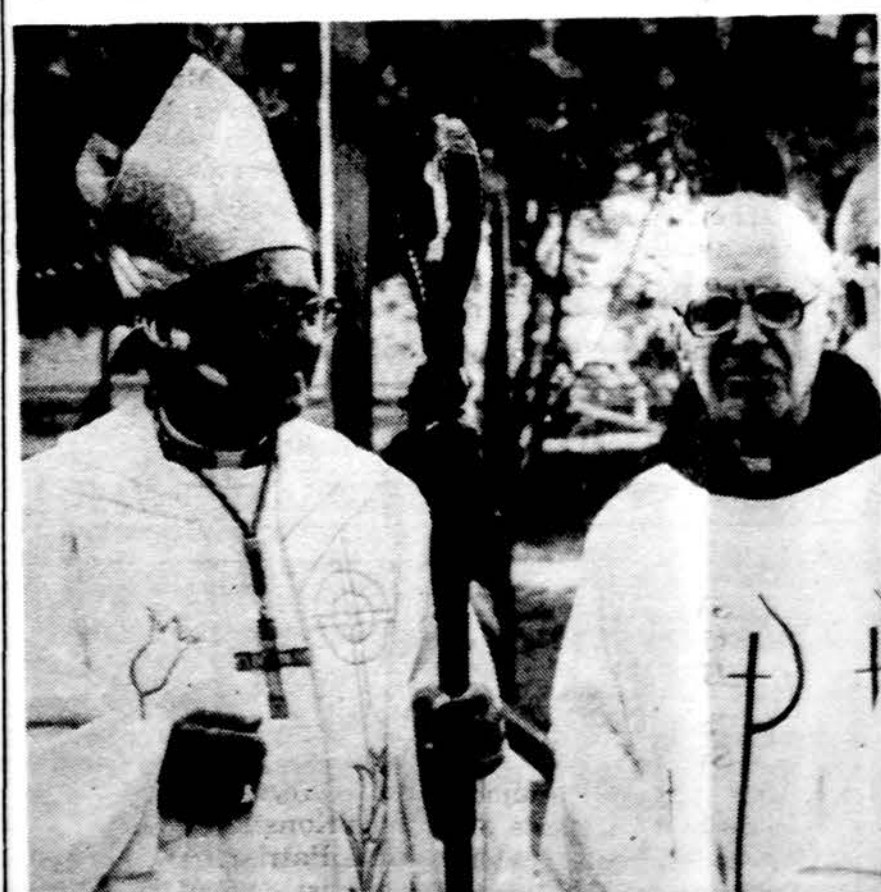
Kitas aukščiausiojo teismo sprendimas vėl iškaitino abiejų tvoros pusėje stovinčių galvas. Šį kartą buvo paliesta jau ne moka valdžiai už valdiškas mokyklas ir turėtų teisę tuo klausimu pareikšti nuomonę. Kaip dirbusi kaip tik tuo laiku valdiškoje mokykloje, turėjau progą stebėti palaipsniui mokinių nuotaikų pasikeitimą. Buvo leidžiama per tą tylos minutę atsistoti arba likti sėdėti. Pamažu pasidarė visiškas chaosas. Kai vieni

sūžinojo apie naują idėją, vadinamą „voucher sistema“. Kiekvienas vaikas visame krašte gautų tam tikrą lapelį įgalinantį jį pasirinkti patinkamą mokyklą, viešą ar privačią. Jei jo pasirinktoji kainuoja daugiau, negu lapelis rodo valdžios apmokamą viešosios mokyklos kainą, tėvai prideda likutį. Man tokia sistema pasirodė labai teisinga ir užrašinėja tema vos nebuvau išmesta iš klasės. Juk jei žmonės nesirinks valdiškų mokyklų, tai tik būtų įrodymas, kad kažkas jose jiems nepatinka. Buvau apšaukta einančia prieš konstitucinį nuostatą, atskiriantį valdžią ir Bažnyčią.

Daug buvo išlieta rašalo spaudoje tuo klausimu, ir reikalas teisme buvo padėtas į stalčių. Bet štai Reaganas, kuris irgi buvo už „voucher“ sistemą, planą vėl pajudino. Sujudo ir abi grupės, kibo į plaukus. Kaip paprastai, nuosaikesnės valstijos ėmė atskirti praktikuoti kai kurias įmantrias šios lygybės formas — viešųjų mokyklų mokytojai buvo siunčiami į finansininkų silpnas, bet pilnas mokinių privačias mokyklas, padėti mokiniams įvairiuose jų mokyklose ir buvo apmokami iš valdžios fondo. Vėl pakilo riksmas: padedame savo mokesčių pinigais religinėms mokykloms! Skandalas!

Neseniai išleistas teismo sprendimas kaip tik ir sulaukė valdiškų mokyklų pinigų tokiu mokytojų algoms, kurie, ypač neturtinguose, bet religiskai stipriuose rajonuose, kaip New Yorkas ir Grand Rapids, Michigan bandė padėti atsiliekančioms mokykloms. Išliko ginčai, kuriuose suinteresuotieji vietos valdžios atstovai bandė rasti išeitį, siūlydami vietos tiesioginio pinigų išmokėjimo privačioms mokykloms talkinanties mokytojams atlyginti tokias problemas turinčių vaikų tėvus, nurašant tas sumas nuo valdžios mokesčių. Bet, atrodo, visi šities vaistai nepagydydys ligonio, kol girdime Mokslo reikalų sekretoriaus W.J. Bennett žodžius, kad tas viskas daroma, norint pagerinti tautybų suvairinimo katilą darbą.

Man gi atrodo, kad pagrindinis rūpestis šios dienos mokyklose turėtų būti ne tylos minutė maldai ar pinigai privačioms mokykloms, o nebuvinimas pagarbos niekam — religijai, tradicijai, tėvams, mokytojui, aplinkai ar pačiam sau.

Kun. Justinas Vaškys su vysk. Paulium Baltakiu. Nuotr. St. Ilgūno

KAN. P. MARTIŠIUS — PRIENŲ ŠVIETĖJAS

Mokiniai ateidavo iš kaimų ar priemiesčių staciokiški, grubūs, todėl mokykla ypatingai kreipė dėmesį į mokinių mandagų, kultūringą, kuklų elgesį, drausmę ir mokyklos taisyklių laikymąsi. Direktoriaus buvo griežtas, ir už nustatytos drausmės pažeidimus buvo taikomos griežtos bausmės. Pasitaikydavo ir iš gimnazijos pašalinimų. Tačiau, kai išvartysis ateidavo su motina ar tėvu ir, ji barant, kartu su motina imdavo verkti, tada, susigraudinęs pats direktorius, ašaras šluostydamas, dažniausiai priimdavo jį atgal. Tik vėgiamas ir girtuokliaujantiems pasigailėjimo nebūdavo.

Mokiniai, kurių tėvai gyveno toli nuo Prienų, mieste galėdavo apsigyventi tik direktoriaus nurodytuose butuose. Šeiminkinės būdavo daugumoje davatkelės. Vienos gaudavo leidimą laikyti berniukus, kitos — mergaites. Berniukams ir mergaitėms į berniukų kambarius buvo draudžiama vaikščioti. Buvo nustatytas mokymosi ir vaikščiojimo laikas. Vakare pasivaikščiojimui buvo skiriamos dvi valandos apie sauleleidį: žiemą nuo 3 ligi 5 val., o pavasarį ir rudenį nuo 4 ligi 6 val. Pavasarį, diena ilgėjant, laisvalaikis būdavo nuo 5-7 ir net nuo 7 ligi 9 val. Vaikščioti poromis gatvėje berniukai ir mergaitės buvo draudžiama.

Kas antras šeštadienis buvo leidžiama mokiniams gimnazijos salėje pasilinksminti.

Muzikos mokytojas suorganizavo pučiamųjų dūdų orkestrėlį. Dūdas nupirko direktorius, o orkestrėliui vadovaudavo muzikos mokytojas pamokytas kuris nors gabesnis mokinis. Šokiai tęsdavosi paprastai dvi valandas. Jeigu būdavo rengiami vaidinimai, šokiai tęsdavosi ir ilgiau, bet turėjo baigtis ne vėliau 11 val.

Į ne mokykloje rengiamus pasilinksminimus ir vakarus mokiniams buvo draudžiama lankytis. Sekmadieniais mokiniams katalikams buvo rengiamos atskiros pamaldos bažnyčioje. Jas lankydavo mokiniai ne organizuotai, bet pavieniai. Gimnazijos režimas atrodė kai kam kiek senstėjęs ir per griežtas. Tačiau, kai viena ponitė 1928 m. tėvų susirinkime pasiūlė panaikinti laisvalaikį ir leisti mokiniams visą laiką laisvai vaikščioti, tai tėvai pakėlė triukšmą. „Mes vargšim dėl jų, paskutinį kąsį nuo savo burnos atitraukim, o jie vietoj mokyti dyki binzins po miestą. Tik dėkokim kun. direktoriui, kad juos prižiūri, o ne lengvatų čia iškokim,“ atskirto tėvai.

Mokykla turėjo ir savų tradicijų. Mokslo metų pradžioje ir pabaigoje būdavo rengiamos pamaldos ir mokiniai raginami atlikti išpažintį. Gavėnijoje būdavo rengiamos trijų dienų rekollekcijos. Jei pasitaikydavo labai šaltas oras, tai rekollekcijos būdavo mokyklos salėje.

Tuoju po Naujų metų būdavo organizuojamas vakaras — karnavalas. Programą sudarydavo koks nors vaidinimas, mokyklos choras ir daiktinė loterija. Šio vakaro pelnas buvo skiriamas neturtingiems mokiniams už mokslo užsimokėti.

Sausio 14 d., minėdamas savo vardines, kun. P. Martišius po pietų susikviesdavo tų metų abiturien-

PAŠTO NEGEROVĖS IR „DRAUGAS“

Dažnai spaudoje pasirodo nusiskundimų dėl netvarkingo lietuviškų laikraščių skaitytojams pristatymo. Pvz. dėl „Draugo“ pristatymo skundžiasi tokios vietovės kaip Detroitas, Clevelandas ar Milwaukee, tai ką bekalbėti apie Californiją. Pavėluodavo kartais iki 27 dienų. Per tą laiką būtų galima ir pėstute suvaikšioti. Bet dėl netvarkingo laikraščių pristatymo, kaip amerikiečiai sako, skundžiamasi kaip dėl oro, ir nieko nedaroma padėčiai pataisyti. Praėjusių metų pabaigoje LB Santa Monica—Vakarų Los Angeles apylinkės susirinkime buvo nutarta ką nors daryti, — ne dėl oro, bet dėl „Draugo“ ir kitų laikraščių pristatymo.

Atsirado keli skaitytojai, kurie pažadėjo porą mėnesių registruoti laikraščių gavimą. Bendruomenės valdyba paruošė ir išdalyjo registracijos formas. Surinkus duomenis, parodė, kad „Draugas“ kartą Californiją pasiekė per 3 dienas, o ilgiausiai keliavo, kaip minėta, 27 dienas. Šie visi duomenys su atitinkamu laiku buvo pasiūti JAV pašto viršininkui (Postmaster General Paul N. Carlin, Washington, D.C. 20260), labai mandagiai prašant reikalą ištyrėti ir lietuviškų laikraščių pristatymą pagerinti. Nuorašai laiško buvo pasiūti Los Angeles ir Santa Monica paštų viršininkams. LB apylinkės pirmininkas laiška pasiuntė balandžio 15 d., o atsakymą gavo gegužės 9 d. Pašto viršininko vardu laiška rašo Spiro T. Kyriakakis, General Manager, Consumer Response Division, Office of Consumer Affairs:

„Mielas p. Velza, Pašto viršininkas Paul N. Carlin pavedė man atsakyti į Jūsų laiška... Iš tikro, per praėjusių kelių mėnesių buvo iškilusios tam tikros problemos su antros klasės, negalintys paseniti (time-sensitive) leidinių pristatymu. Kadangi jūsų nusiskundimas kyla dėl laiku pašto nepristatymo, greičiausiai reikals galės būti išspręstas po pareigūnų Ingleswood Management Sectional Center, Marina del Rey. (Si įstaiga yra Los Angeles priemiestyje Marina del Rey, kur daromas gautų leidinių ir paštų paskirstymas). Mes jų paprašėme jūsų nusiskundimą pilnai ištyrėti ir jums pranešti tyrinėjimo rezultatus“.

Laiško pabaigoje Kyriakakis prideda, kad mūsų bylos neuždarysias tol, kol

nesulauks atsakymo iš Marina del Rey.

Atsakymas iš Marina del Rey Vladimir Velzai atėjo birželio 7 d. Rašo Kenneth W. Holder, Director, Customer Services, Ingleswood MSC. Štai pilnas jo laiško vertimas:

„Mielas p. Velza, mes gavome jūsų skundą dėl pristatymo „Draugo“ ir kitų etninių leidinių. Mes dedame pastangas, kad jūsų periodiniai leidiniai būtų laiku pristatyti. Dėdami pastangas nustatyti, kur įvyksta delsimas, ir pašalinti nuleidimo priežastis, mes stebėsime visą laikraščio kelią. Tai reikšia, kad tikrinsime kelią nuo jo pristatymo į Mail Processing Center iki perdavimo mūsų centrui.“

Tas tikrinimas gali pareikalauti ilgesnio laiko, tačiau, žiūrint į ateitį, galės geriau ir efektyviau aptarnauti mūsų klientus (customers).

Dėkojame jums už atkreipimą į tai mūsų dėmesio. Aš noriu jus užtikrinti, kad į šiuos ir kitus leidinius atkreipsime rimtą dėmesį“.

Birželio 10 d. laiška V. Velzai parašė ir Santa Monica pašto viršininkas Lincoln L. Willard: „Mes stebime dienraščio „Draugo“ mūsų pašte gavimą, kad galėtume nustatyti, ar įmanoma pagerinti jo pristatymą skaitytojams. Kojeio atveju, mes stebėsime jam siunčiamų laikraščių gavimą nuo balandžio 4 d. iki gegužės 7 d. ir nustatėme, kad jam įteikiamas tą pačią dieną, kada gaunamas Santa Monica pašte. Tačiau į mūsų paštą ateina kelias dienas pavėlavęs. Mes toliau tą reikalą tyrinsime, stebėdami „Pašto vamzdį“ (postal pipeline), kuris aptarnauja mūsų miestą. Nežiūrint to, aš norėjau Jums pasiūsti šį trumpą laiška, jog žinotumėte, kad problema mums žinoma ir kad mes viską darysime ją išspręsti jums priimtinais sąlygomis“.

Ar pristatymas pagerėjo? Nuo gegužės pradžios buvo galima pastebėti, kad kažkas vyksta. Didesnio pagerėjimo nebuvo, nors nusivylimai nebebuvo tokie dideli. Dažniausiai gaudavome 3-4 numerius iš karto, o pavieniai, daugiau pasivėlinę, ateidavo atskirais numeriais. Liepos mėnesį pastebimas pagerėjimas. „Draugas“ dažniausiai ateina pavieniais numeriais per 4-6 dienas. (Nukelta į 5 psl.)

(Bus daugiau)

KAS YRA ALCOHOLICS ANONYMOUS?

Alcoholics Anonymous (AA) yra vyrų ir moterų draugija, kurioje vieni su kitais dalinasi savo patyrimais, siekdami padėti sau ir kitiems pasveikti nuo alkoholizmo. Vienintelė sąlyga būti AA nariu yra noras nustoti gerti. AA nerenka iš savo narių mokesčio ir nereikalauja jokio atlyginimo, jį išlaiko savanorių aukos.

AA nėra susijusi su jokia sekta, bažnyčia, politine partija ar kita institucija. Ji yra neutrali organizacija. Jos pagrindinis tikslas yra skatinti ir palaikyti savo narius blaivumą.

Koks yra AA kelias?

AA nariai renka vienas kitam atvirai papasakoti, kaip alkoholizmas yra paveikęs jų gyvenimus ir kaip dabar jie priešins alkoholį. Nariai vienas kitą palaiko, paskatina negerti.

Tiems einantiems AA nustatyti keliu dažniausiai pasiseka susivaldyti ir nebegerti. Nepasveiksta tie, kurie negali ar nenori atsiduoti nustatytai AA programai.

Dažniausiai tai yra tie, kurie nepajėgia būti sau atviri. Jie iš prigimties nepajėgia suvokti ir išvystyti gyvenimo būdo, kuris reikalauja visiškai atvirumo ir nuoširdumo. Yra ir tokių, kurie kenčia sunkius emocinius ir dvasinius sutrikimus. Tačiau daugelis iš jų gali pasveikti, jei jie turi noro ir tinkamos pagalbos.

Noras pasveikti nuo alkoholizmo yra tik pradžia. Reikia suprasti, kad be pagalbos alkoholikas yra bejėgis. AA suteikia paramos alkoholiui ir padeda jam reikalingos pagalbos susirasti. Štai pirmutiniai žingsniai, kuriuos mes, AA nariai, esame žengę ir siūlome juos kitiems savo kovoje prieš alkoholizmą.

1. Prisipažinome, kad esame bejėgiai prieš alkoholį — kad mūsų gyvenimas pasidarė nebesutvarkomas.
2. Ištikinome, kad tik už mus didesnė jėga gali sugrąžinti dvasinę sveikatą.
3. Nusprendėme savo valią ir savo gyvenimu atsiduoti Dievui — Dievui, kaip mes Jį suprantame.
4. Padarėme išsamią ir drąsą savo sąžinės apyskaitą.
5. Prisipažinome Dievui, sau ir kitam žmogui tikrąją savo klaidų prigimtį.
6. Tapome galutinai pasirodę, kad Dievas pašalintų visas tas mūsų būdo ydas.
7. Nuolankiai prašėme Jį

pašalinti mūsų būdo trūkumus.

8. Sudarėme sąrašą visų asmenų, kuriuos nuskriaudėme, ir pasiryžome jiems visiems atsisėsti.

9. Tiesiogiai tokiems asmenims atsisėdėme, kur tik buvo galima, išskyrus tuos atvejus, kada tai galėjo juos ar kitus įžeisti.

10. Ir toliau darėme sąžinės apyskaitą, o pasijutę esą neteisūs, tuojau pat prisipažinome.

Malda ir susikaupimu stengėmės tobulinti savo sąmoningą glaudų santykį su Dievu, — Dievu, kaip mes Jį suprantame, — melddami, kad Jis apreiktų savo valią ir duotų jėgų tai įvykdyti.

12. Šių žingsnių dėka dvasiškai prisikėlę, stengėmės perduoti šią žinią alkoholikams ir tuos principus vykdyti savo gyvenime.

Daugelis mūsų nustebo: „Kokie reikalavimai! Aš negaliu to pakelti!“

Nenusiminkite. Nei vienas iš mūsų nepajėgė tobulai šių principų laikytis. Nesame šventieji. Svarbiausia yra mūsų noras laikytis dvasinių gairių, o principai, kuriuos nustatėme, tėra pažangos kelrodžiai. Mes siekiame labiau dvasinės pažangos, o ne dvasinio tobulumo.

AA grupių tikslas yra padėti savo nariams šių gairių laikytis.

AA grupės yra taip valdomos:

1. Mūsų bendroji gerovė turi būti pirmoje vietoje; asmeninis pasveikimas priklauso nuo A.A. vienybės.

2. Mūsų grupės tikslui aukščiausias autoritetas yra mylintis Dievas, kaip Jis apreiškia mūsų grupės sąžinėje. Mūsų vadovai tėra patikimi tarnai — jie nevaldo.

3. Vienintelis reikalavimas būti A.A. nariu yra noras nustoti gerti.

4. Kiekviena grupė turi būti savarankiška, išskyrus tuos atvejus, kurie liečia kitas grupes arba visą A.A.

5. Kiekvienos grupės pagrindinis tikslas — padėti alkoholiui, kuris vis dar kenčia.

6. A.A. grupė niekad nesusirūpi su jokia organizacija ar institucija, siekdama finansinės ar kitokios naudos, kad pašalintų įtakos nenukreiptų mūsų nuo pagrindinio tikslo.

7. Kiekviena A.A. grupė turi pati išsilaikyti, atsakydama pašalinės paramos.

8. A.A. visuomet turi likti neprofesinė, bet mūsų centrai gali samdyti specialius darbus darbininkus.

9. Pati A.A. niekada neturi tapti griežtai organizuota, bet mes galime steigti vienetus arba komitetus, tiesiogiai atsakingus tiems, kuriems jie tarnauja.

10. A.A. neturi reikšti savo nuomonės bet kokiais pašaliniais klausimais, kad jos vardas nebūtų įveltas į viešus ginčus.

11. Mūsų santykiai su visuomene yra pagrįsti gyvu pavyzdžiu, o ne propaganda — mes visuomet turime išlaikyti asmenišką anonimiškumą spaudoje, radijo programose, filmuose ir televizijoje.

12. Anonimiškumas yra mūsų tradicijų dvasinis pagrindas, visuomet primenant, kad ne asmuo, bet mūsų principai yra pirmoje vietoje. (Oficialus Tekstas)

Lietuvių Alkoholiks Anonimus grupės:

Montrealyje: Susirinkimas vyksta kiekvieną TREČDIENI, 7722 George St., LaSalle, Quebec. 800 val. vakaro.

Toronto: Susirinkimas vyksta kiekvieną PENKTADIENI, Išganytojo parapijos salėje. Bloor ir Indian Rd. kampas. 7:30 val. vakaro.

Chicagoje: Susirinkimas vyksta kiekvieną PIRMĄ MĖNESIO PENKTADIENI, Evangelikų bažnyčios patalpose. (Kun. Trakio).

Deimantė

KAS YRA MARKSAS IR ENGELSAS?

„Ar žinai, kas buvo Marksas ir Engelsas? Ne, nežinau, jų nepažįstu, mat negyvenu Budapešte, esu atvažiavęs iš provincijos“. Tokio nuostabaus atsakymo susilaukė du Vengrijos valstybinio radijo žurnalistai, kurie ryžosi praveisti apklausinėjimą, siekdami patirti, ką vengrai žino apie šiuos du marksizmo ideologus ir tarptautinio proletariato pradininkus. Žurnalistai su mikrofonais nuvyko į Markso ir Engelo aikštės Budapešte, vienu ir kitu keliais valandas klausinėdami praeivius, ar jie žino, kas buvo tie du asmenys, kada gyvenę ir ką svarbaus atlikę, kad jų vardais yra pavadintos dvi centrinės Budapešto aikštės. Atsakymai į žurnalistų klausimus buvo tikrai netikėti. Nemažiau nuostabu ir tai, kad Vengrijos valstybinis radijas ryžosi atsakymus perduoti. Kai kurie praeiviai į žurnalistų klausimus visiškai neatšakė, numodami ranka, nes galbūt bijojo provokacijos. Komunistinėje santvarkoje pilietis juk niekad nesijaučia saugus, viskuo baiminasi ir skubiai šalinasi nuo pasitaikančių netikėtumų. Kiti — žurnalistų sulaukyti, vis dėlto stabtelėjo, ir į klausimą, kas buvo Marksas ir Engelsas, greitai atsakė „Nežinau“, tuoj pasišalindami. Jauni žmonės buvo drąsesni: kai kurie jų atsakė „Nežinau“, bet dar pridurdami: „Tai ne mano dalykas, aš savais reikalais tesirūpinu“. Vienas jaunuolis žurnalistam atkrito: „Ką gi galiu žinoti apie Marką ir Engelsą. Negyvenu Budapeš-

PAŠTO NEGEROVĖS

(Atkelta iš 3 psl.)

Retkarčiais koks numeris ateikia ir ateina 1-3 d. pasivėlinęs. Parašytas laiškas paštų viršininkui Washingtone ir nuorašai pasiųsti Holder ir Willard. Padėkota už pagerinimą ir painformuota apie trūkumus. Jei ateis pritariančiųjų, vėl bus galima porą mėnesių gavimą registruoti ir pašto įstaigas informuoti.

J. K.

MOSŲ KOLONIJOSE

Putnam, Conn.

Liepos 28 d. N. Pr. Marijos seserų vienuolyno sodyboje Putnam, Conn., vyko tradicinis seselių rengiamas piknikas. Suvažiavo labai daug žmonių net iš New Yorko, Philadelphia, Waterbury, Hartfordo, Worcester, Cape Cod, Providence, Brockton ir kt. Dauguma savo automobiliais, bet buvo ir visa eilė autobusų. Iš Bostono irgi turėjom autobusą. Autobusas vėsina mas, o neturintiems automobilių veik vienintelė priemonė nvažiuoti. Tad be jokių rūpesčių atsiradome seselių sodyboje. Čia pirmas nusivylimas. Žmonės mėgsta seselių kepamą duoną. Daug kas išsineša net po kelis kepalus. Tik šiais metais tuo galėjo pasidžiaugti tik patys pirmieji, o kiti, kad ir laiku atvykę, skundėsi jos nebegaus.

Šv. Mišios buvo aukojamos po atviru dangumi, didelių medžių pavėsyje. Dalyvavo net 14 kunigų; jų tarpe vyskupas Paulius Baltakis, kunigas Donald Petraitis, MIC., Marijonų generolas iš Romos, kun. Jonas Petrošius, lietuvių kape-lionas Paryžiuje, Amerikos Lietuvių Kunigų vienybės pirm. kun. Albertas Kontautas ir kiti. Labai gražų ir prasmingą pamokslą pasakė vysk. Paulius Baltakis. Vienuolyno kapelionas kun. dr. Voldemaras Cukuras perskaitė dalyvaujančių kunigų pavardes ir prisiminė mirusį kunigą Augustiną Rubiką.

te, čia atvykau tik vienai dienai iš Szeged. Kiti atsakymai buvo labai įvairūs: Marksas? Nieko apie jį nesu girdėjęs! „Kaip gi, atkakliai tardė žurnalistai praeivi, juk jo vardas yra pavadinta ši aikštė. Ah, taip? Nepastebėjau, atsakė praeivis.

Motiniai

A. + A.
MARIJAI VAITIEKAITIENEI
mirus, dukters Stasės Smalinskienės ir artimųjų skausmu dalijasi
ELENA IR JUOZAS KOJELIAI

A. + A. DALIUI BRAZDŽIONIUI
atsiskyrus amžinam poilsui, neapakomo liūdesio valandoje giliai užjaučiame tėvelius ALDONĄ ir BERNARDĄ BRAZDŽIONIUS, žmoną ILONĄ bei visus gimines. Jungiamės su malda.
JADVYGA ir SŪNUS DAINIUS ir RIMAS su RŪTA ir DUKROS MULOKAI

Mielai Motinai

A. + A.
MARIJAI VAITIEKAITIENEI
mirus, jos dukterį STASĖ SMALINSKIENĘ ir visus artimuosius nuoširdžiai užjaučia ir kartu liūdi
DANUTĖ ir JURGIS VIDŽIONAI su SŪNUMIS VIKTORIJA JONIKIENĖ

PIRMONĖS AKADEMIKĖS

JANINA NARONĖ

Leidinyje rašoma apie lietuves studentes Sveicarijoje, Petrapilyje, Maskvoje, Berlyne, Lenkijoje, Kijeve ir kitose vakarų Europos valstybėse bei Lietuvos universitetuose. Taip pat yra atskiras skyrius apie Lietuvos nusipelnusias moteris. Leidinyje daugel biografinių žinių ir fotografijų. Knygos pratarmėje Justė Daužvardienė taip rašo: „Autorės J. Naronės Paklišenės atliktas miltiškas darbas yra svarbus ir naudingas istorinių, enciklopedinių ir kultūrinių požiūriu“.

Spaudė DRAUGO spaustuve. Leidėja dr. Zuzana Salnienė (Shallna). Didelio formato. Kaina su persiuntimu \$12.90.

Užsakymus siųsti:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629
Illinois gyv. dar pridėda 72 ct. valstijos mokesčio.

DRAUGAS, ketvirtadienis, 1985 m. rugpjūčio 8 d.

link, Danielius Averka paėmė nemazą supakuotą dežę ir sako, jog čia yra Jono Stankaus dovana keleiviams — iškeptas pyragas. Juo ir pavaišino visus. Keleiviai džiaugėsi, kad yra geras žmogus, kuris prisimena ir kitus. Taip baigėsi gražiai praleista diena seselių sodyboje, kitaip sakant, seselių sukurtoje mažoje Lietuvoje. Ačiū joms! Tegu Aukščiausias ir toliau globoja jas.

P. Žičkus

A. + A. DALIUI BRAZDŽIONIUI

mirus,

žmoną dail. ILONĄ, tėvus ALDONĄ ir poetą BERNARDĄ BRAZDŽIONIUS, taip pat kitus GIMINES ir DRAUGUS nuoširdžiausiai užjaučiame ir liūdimė.

BALYS IR DALILA MACKIALAI

Ormond by the Sea, Florida

ALDONA ir BERNARDAI,

skausmas, pravirkdę „žemę, žiedus ir žvaigždes“, DALIUI mirus, pravirkdė jūsų širdis, ILONOS, SAULĖS, ALGIO ir giminių.

Pravirkdė ir jūsų draugų.

KOJELIAI IR JUSIONIAI

A. + A.

A. + A. DALIUI BRAZDŽIONIUI

mirus,

nuoširdžiausią užuojautą reiškia tėvams Aldonai ir Bernardui Brazdžioniams, žmonai Ilonai ir visiems artimiesiems.

ANTANAS IR ELENA RUKSTELIAI
RAMINTA DIRMANTIENE
EGLE RUKSTELYTE-SUNDSTROM
SAULIUS RUKSTELĖ

EUDEIKIS

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

DOVYDAS P. GAIDAS ir GERALDAS F. DAIMID

TRYŠ MODERNIŠKOS KOPLYČIOS

4330-34 So. California Avenue
Telefonai LA 3-0440 ir LA 3-9852

4605-07 South Hermitage Avenue
Telefonas — YArds 7-1741-1

PETKUS

MARQUETTE FUNERAL HOME

TĖVAS IR SŪNUS

2533 West 71 St., Chicago — 476-2345
1410 So. 50th Av., Cicero — 863-2108

STEPONAS C. LACK ir SŪNOS

LACKAWICZ

Laidotuvių direktoriai

2424 West 69th Street — Tel. RE 7-1213
11028 Southwest Hwy., Palos Hills, Illinois
Tel. — 974-4410

VASAITIS-BUTKUS

Laidotuvių direktoriai

1446 South 50th Avenue
Cicero, Illinois

Telefonas — 652-1003

Zigmo Grybino sukurti lietuvių liaudies meno kūriniai St. Louis Meno muziejuje vykusių įvairių liaudies meno dirbinių parodoje.

APLINK MUS

x Kun. Donaldas Petraitis, MIC, Marijonų vienuolijos gen. vyresnysis, aplankęs Argentinoje ir Australijoje dirbančius marijonus, buvo atvykęs į Chicago. Čia viešėjo pas savo tėvus, pravėdė Marianapoly vienuoliams metines rekolekcijas ir vėl grįžo į Chicago. Praėjusį sekmadienį jis dalyvavo Plano, Ill., Sv. Marijos parapijos šimto metų sukaktyje, kurioje pamaldas laikė ir iškilnėse dalyvavo Jolieto vyskupas J. Imesch. Kun. D. Petraitis rugpjūčio 6 d. išskrido į Romą toliau eiti savo pareigų.

x I Europos Lietuvių studijų savaitę Veronoje, Italijoje, iš Chicago išvyko O. ir J. Baužiai, K. ir K. Bradūnai, V. Dėdinaitė, N. Dumbrytė, A. ir C. Grincevičiai, R. ir S. Jautokaitės, K. Pabedinskis, M. Remienė, J. Rupeikienė, A. Slonskienė ir V. Tumasonienė. Dar nemažas būrys prisidės iš Californijos ir Floridos. Savaitę pasiūlysiu, bus lankomi Italijos miestai, Austrija, Šveicarija ir kitos vietovės. Grįš rugpjūčio pabaigoje.

x Dr. Alfredas Stanevičius, Uruguajaus ansamblio „Azuolyno“ vadovas, dėkodamas Amerikos lietuviams už auką, rašo: „Tas brangus žodis — Lietuva — čia Uruguajuje pradėjo skambėti anais 1928 m., kada pirmas anų laikų artojas išlipo į šį P. Amerikos krantą... Lietuva dar čia gyva trečios ir ketvirtos kartos lietuvių kilmės jaunimo tarpe. Ir šis jaunimas nešykštus skelbti jos vardą vietiniuose tarpe savo tautos tautinių šokių meno vaizdinga kalba — išraiška. „Azuolynas“ širdingai dėkoja visiems Chicago lietuviams, kurie dosniai, patys mūsų asmeniškai neparaginti, prisidėjo savo aukomis jų veiklą paremti ir Lietuvos vardą garbingai iškelti šiam tolimame Pietų Amerikos krašte. Jums visiems nuoširdus lietuviškas ačiū“.

x „Elta“, Bulletin Lithuanian — prancūzų kalba leidžiamas informacijos biuletenis, liepos mėnesio numeris, išėjo iš spaudos. Šiame numeryje yra informacijų apie Europos parlamento nutarimus, Pabaltijo Laisvės dienos paskelbimą JAV-bėse, sovietų reaguojimą į Helsinkio susitarimų minėjimą ir kt. Duodamas trumpas ištraukas iš „Kronikų“ nr. 65 ir 66 apie kun. J.K. Matulionio ir R. Žemaičio suėmimą ir nutiesimą. „Elta“ biuletenį prancūzų kalba redaguoja Birutė Venskuvienė.

x T. Šlutas, mokėdamas „Draugo“ prenumeratą, pridėjo auką 18 dol. savai spaudai stiprinti. Už auką nuoširdžiai dėkojame.

x Lietuvių ekskursija į Havajus. Organizuoja „Draugo“ administracija 14 dienų išvykai. Aplankysime Honolulu, Hilo ir Maui salas. Išvyksime gruodžio 3 d. ir grįšime gruodžio 17 d. Registruotis iki rugsėjo 30 d. pas American Travel Service Bureau, 9727 So. Western Ave., Chicago, IL 60643. Tel. (1-312) 238-9787.

(sk.)

x Dr. Kęstutis Skrupskelis ateitininkų kongrese skaitys paskaitą „Krikščioniškosios ir marksistinės kultūrų konfrontacija“. Joje kaip tikslai iškils šių laikų mūsų pavergtose tautoje ir visame pasaulyje idėjinis vystymasis. Kiekvienam asmeniui tokios idėjinės konfrontacijos nagrinėjimas turėtų būti labai įdomus. Paskaita įvyks Jaunimo centre šeštadienį, rugpjūčio 31 d., 4 valandą popiet. Gausus visuomenės atsilankymas į šią paskaitą būtų labai pageidaujamas ir laukiamas.

x Europos Lietuvių studijų savaitę paskaitas skaitys svečiai iš Amerikos: dr. T. Remeikis, L. Kojelis, E. Bradūnaitė-Aglinskienė. Literatūros vakare dalyvaus rašytojai iš Amerikos: Kazys Bradūnas ir Česlovas Grincevičius, iš Italijos Saulius Kubičius.

x Ateitininkų kongreso vadovai ir visos komisijos jau įtemptai dirba, kad pasisektų pats kongresas ir visos jo pramogos — žodžio ir muzikos bei susipažinimo vakaras, tėvynės valandėlė, pamaldos, kurias laikys vysk. P. Baltakis, vysk. V. Brizgys, o iškilmingas sekmadienį — kard. J. Bernardin. Susirūpinusi taip pat pokylio komisija, kuri rengia užbaigos pokylį Condessa del Mar restorano salėje, talpnančioje tūkstantį svečių. Ateitininkai ir jų svečiai domisi šiuo jubiliejinu renginiu.

x Mokytojų, tėvų ir jaunimo studijų savaitę su pasisekimu jau eina Dainavoje. Programa jau prasidėjo pirmadienį, bet daugumas stovyklautojų suvažiojo sekmadienį po pietų. Tikimės, kad apie stovyklos pasisekimą iš ten raštingieji mokytojai parašys.

x Aldona ir Antanas Audroniai iš Californijos dalyvaus ateitininkų jubiliejiniame kongrese ir užsisakė visą stalą į kongreso užbaigtuvių pokylį.

x Patikslinimas. Vakar dienos „Drauge“ buvo per klaidą paskelbta, kad a.a. prof. Juozas Žilevičius mirė liepos 5 d., o turėjo būti rugpjūčio 5 d. Už klaidą atsiprašome.

x B. Mickus, Michigan City, Ind., mokėdamas „Draugo“ prenumeratą, pridėjo dar 47 dol. savai spaudai stiprinti. Nuoširdžiai dėkojame už gražią auką ir savos spaudos prisiminimą.

x Stasys Žvirblys, Hamilton, Ont., Kanada, pratęsdamas „Draugo“ prenumeratą, pridėjo dar 10 dol. auką savo spaudai stiprinti. Už auką nuoširdus ačiū.

x Petras Kudukis, Cleveland, Ohio, pratęsdamas „Draugo“ prenumeratą, pridėjo 7 dol. auką lietuviškai spaudai išieivijoje stiprinti. Už auką nuoširdžiai dėkojame.

x Ignas Skirgaudas, San Diego, Calif., mokėdamas „Draugo“ prenumeratą, pridėjo 7 dol. auką stiprinti lietuvišką spaudą. Už auką nuoširdus ačiū.

x Albinas Dzirvonas, Balfio veikėjas, pratęsdamas „Draugo“ prenumeratą, pridėjo 7 dol. auką savai spaudai išieivijoje palaikyti. Už auką nuoširdžiai dėkojame.

x Midland Taupymo bendr. Marquette Parko skyriui reikia tarnautojų, jos popietinėm valandom. Skambinti 925-7400

(sk.)

x NAMAMS PIRKTI PASKLOS duodamas mažais mėnesiniais įmokėjimais ir priemonėmis nuoširdžiai. Kreipkitės į Mutual Federal Savings, 2212 West Cermak Road — Tel. VI 7-7747.

(sk.)

„Draugo“ gegužinės tartininkai su svečiais. Iš kairės: Birutė Jasaitienė, Salomėja Endrijonienė, Valerija Čepaitienė, J. Gradinskas ir Stasė Paulionienė. Nuotr. V. Rimšelio

IŠ ARTI IR TOLI

JAV

— Marylando universitetas painformavo spaudą, kad profesorius dr. Jonas Genys buvo paprašytas reprezentuoti Amerikos Aukalų genetikos turtų direktorijai Quebec, Kanadoje, kur vyks Kanados dendro-genetikos mokslininkų konferencija. Šiame susirinkime jis dalyvaus rugsėjo 19-25 dienomis ir paruošė detalias santraukas apie skaitytas paskaitas, naujausius mokslinius laimėjimus ir visą konferencijos eigą. Konferencijos tema yra „Nauji metodai dendro-genetikoje“. Paskaitos bus apie genetinę inžineriją, proto-plasminius sujungimus, žiedų infukciją, genetines variacijas, mikropopagavimą, celinį kultivavimą ir kitus mokslinius darbus. Dr. Genys taip pat skaitys paskaitą apie rasines variacijas. Spalio mėnesio pradžioje bus Amerikos Aukalų genetikos turtų direktorijai susirinkimas, kur dr. Genys turės perduoti pilną reportą apie savo mokslinius darbus. Susirinkimas bus Agrikultūros departamento sekretoriaus John R. Block įstaigos konferencijos salėje Washington. Profesorius K. B. Fulleris, dr. Genio įstaigos viršininkas, pareiškė spaudai, kad jis yra labai patenkintas dr. Genio reprezentacija šio krašto interesams užsienyje ir pareiškė, kad „genetinis augalų pagerinimas yra labai svarbus mūsų ekonomijai ir žmonijos gerovei“.

— Trinitorių vienuolių rekolekcijos, kurios įvyko birželio 12 Baltimorėje, dalyvavo Lietuvių Katalikų religinės šalpos atstovė su paskaita apie dabartinę Lietuvos katalikų būklę. Marian Skabeikienė per dvi sesijas nušvietė opiausias problemas okupuotoj Lietuvoj, akcentuodama lietuvių kalinių bylas. Trinitorių ordino tikslas buvo išpirkimas krikščionių belaisvių. Tam reikalui pasidarius neaktualiam, trinitoriai paskutiniu metu nutarė savo tikslą atnaujinti ir jį įgyvendinti solidarumu su persekiojamais krikščioniais. Jie anksčiau buvo susitikę su Kestono kolegijos tarptautiniu direktorium kun. Michael Bourdeaux iš Londono ir Tarpkonfesinės grupės vadovės ses. Ann Gillen iš Chicago ir tik lietuvių suteikta informacija trinitoriai pirmą kartą patyrė tiek daug tiesioginės informacijos apie paskirus persekiojamus katalikus. Vienuolyno atstovas praeitą mėnesį atvyko į Religinės šalpos įstaigą Brooklyne arčiau susipažinti su šios institucijos staba ir veikla, surinkti daugiau informacijos vienuolyno

bibliotekai ir planuoti tolimesnį bendradarbiavimą. Sutarta dalintis kalinių informacijomis moderniomis kompiuterio priemonėmis.

— Lietuvių informacijos centras jau turi galimybę — per akimirką visame pasaulyje perduoti žinias elektroninomis kompiuterio priemonėmis. Ši žinių agentūra pradėjo siųsti skubias informacijas teleksu nuolatiniams spaudos bendradarbiams, kurie jas gali moderniomis komunikacijos priemonėmis priimti.

— Lietuvių informacijos centras bendradarbiauja su Legerete tarptautine rašytojų unija, kuri pradėjo leisti literatūrinį žurnalą „Legerete“. Jame spausdinama cenzūruota rašytojų kūryba bei žmogaus teises ličiantys straipsniai. Redakcija pirmame numeryje panaudojo lietuvių informacijos centro išverstą pogrindžio „Aušros“ ištrauką „tikra tarybinė moteris“ bei parašytas žinutes apie Vladą Lapienį ir kitus kalinius. Lapienį įkalino už tai, kad jis parašė prisiminimus iš lagerio.

— Švedijoje leidžiamas Exaudi žurnalas dažnai spausdina lietuvių informacijos centro žinias. 1985 m. antrame numeryje atspausdino nuotraukas bei žinutes apie kun. Bronių Laurinavičių ir Klaipėdos bažnyčią.

VOKIETIJOJE

Miunchene liepos 19 d. pasibaigė pasaulinė skautų konferencija, kurioje daly-

vavo skautų sąjūdžio atstovai ir stebėtojai iš 118 pasaulio kraštų. Kongresui buvo parinkta tema: „Skautizmas, programa mūsų gyvenamajam laikui“. Kongreso dalyviai svarstė aktualias laiko problemas skautiškųjų principų šviesoje. Diskusijose buvo siekiama atsakyti į jaunimo keliamus klausimus ir nustatyti gaires jaunųjų skautų veiklai įvairiose gyvenimo srityse. Buvo kalbama apie taikos ugdymą, apie pagalbos teikimą vaikams ir jaunimui ūkiškai besivystančiuose kraštuose, apie skautų sąjūdžio uždavinius jaunimo auklėjime. Kongresui pasibaigus Jambville vietovėje vyko Prancūzijos skautų draugystės šventė, kurioje dalyvavo apie 15 tūkstančių jaunimo, atstovaujantių apie šimtą tūkstančių prancūzų skautų. Prancūzijoje skautų sąjūdžio narių daugumą sudaro katalikaiskai jaunimas.

— A. a. Antanina Virbickienė, Lietuvių Bendruomenės Miesau apylinkės narė, mirė sausio 3 d. Velionė buvo gimusi 1910 m. balandžio 4 d., Aukštosios km., Sasnavos vls. 1941 m. buvo su šeima repatrijavusi į Vokietiją, bet 1946 m. sovietai grąžino į Lietuvą. 1961 m. antrą kartą repatriavo, bet sūnaus neišleido iš ok. Lietuvos. Palaidota Erbacho kapinėse, Saaro krašte.

— A. a. Bronius Magdušauskas, gyvenęs Schwetzingene, mirė balandžio 20 d. — rastas nusišovęs savo namuose. Palaidotas balandžio 26 d. Buvo gimęs 1921 m. sausio 28 d. Vilkaviškio apskr. Buvo paimtas į vokie-

CHICAGOJ IR APYLINKĖSE

DRAUGISKAS SUBUVIMAS

Toks subuvimas bus rugsėjo 28 d. Jaunimo centro didžiojoje salėje, kur susirinks „Draugo“ draugai. Reikia manyti, kad tokių Chicagoje apskiai yra ir susirinks pilna salė, nepatekę turės gailėtis. Aš čia nenoriu raginti lietuviškos visuomenės, ji ir taip daugiausia jautriai reaguoja. Gal kiek atskirai reikėtų pakalbėti apie mūsų įvairias organizacijas, draugijas ir klubus. Ir jos jautriai reaguoja, tačiau yra ir tokių, kurios siunčia įvairias korespondencijas ir nori, kad apie jas būtų rašoma. Bet dažnai užmiršta įvairiomis progomis paremti mūsų spaudą. Mūsų spaudos sąlygos sunkėja, pašto, popieriaus ir kitos išlaidos didėja, o skaitytųjų skaičius mažėja. Tad likusieji turi daugiau atidaryti savo pinigines.

Siuo rašiniu noriu atkreipti dėmesį ir tų, kurie gyvena toliau ar iš Chicago pasibėgę. Spaudos puslapiu mirga įvairiais jų veiklos aprašymais, tačiau aukotojų sąrašuose ne visuomet juos rasime. Apra-

čių kariuomenę, Belgijoje buvo belaisvis. Paleistas iš belaisvės tarnavo amerikiečių darbo kuopose. 1966 m. išėjo į pensiją. Buvo dosnus Vasario 16 gimnazijai, palaikė draugiskus ryšius su savo tautiečiais. Atsisveikino kun. F. Skėrys.

— A. a. Augustas Kereiša, gyvenęs Bocholto apylinkėje, mirė balandžio 11 d. Buvo gimęs 1903 m. lapkričio 1 d. Kybartuose. Nuo 1941 m. gyveno Vokietijoje. Palaidotas Bocholto kapinėse.

— A. a. Jonas Kepalas, Bocholto LB apylinkės narys, mirė balandžio 18 d. nuo širdies priepuolio. Buvo gimęs 1921 m. rugsėjo 14 d. Obeliuose, Rokiškio apskr. Per praėjusį karą buvo sunkiai sužeistas. Palaidotas Bocholto.

BRAZILIJOJE

— Brazilijoje Kunigas Pranas Gavėnas yra perrinktas Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybės valdybos pirmininku. Vicepirmininku išrinktas kun. Feliksas Jokubauskas, sekretorium kun. Petras Rukšys. Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybės valdybos rinkimai įvyko saleziečių vadovaujamoje Sv. Kazimiero lietuvių parapijoje Sao Paulo mieste. Čia lietuviai saleziečiai yra išvystę plačią religinę ir kultūrinę veiklą. Brazilijos lietuviai dabar ruošiasi iškilmingai sutikti lietuvių išievių vyskupą Paulių Baltakį, kuris šių metų pabaigoje numato aplankyti kai kurias Pietų Amerikos lietuvių bendruomenes.

„KASOS“ Chicago skyriaus metinio susirinkimo metu publika kelia klausimus banko direktoriams. Stovi kredito unijos narys Clemente Dedela.

Nuotr.: Alg. Kezio

šant sėkmingus renginius, jubiliejus ar rezidencijų šventinius — gal užmirštama pelno dalis paskirti ar parašyti čekį spaudai. Dabar „Draugo“ pobūvio proga (kurio paskirtis yra lėšų telkimas) visi, kurie atokiau gyvena ir negali jame dalyvauti, turėtų bent finansiškai į šį renginį įsijungti.

Kol turime savo spaudą, yra malonu jos puslapiuose rasti savo veiklos aprašymus. Kas liktų iš mūsų veiklos, jeigu nebūtų spaudos tą mūsų veiklą užfiksuoti. Dabar, „Draugui“ minint 75 m. veiklos sukaktį, labai daug nuo mūsų priklausos, kiek metų jis galės dar mus lankyti. Turime stengtis, kad jis sulauktų dar kito garbingo jubiliejaus!

J.Ž.

CENTAS PRIE CENTO JAUNIMO CENTRUI

Tokiais žodžiais pradėjau rašinį „Mūsų Žiniose“ 1985 m. kovo mėn. numeryje. Panaudodamas liaudies posakius „Lašas po lašo ir akmenį pratašo“ ir „grūdas prie grūdo — pripildo aruodą“, siūliu tą mintį, kad reikia įtaisyti aukų dėžutę, į kurią lankytojai sumestų dešimtukus ir kvoterius. Užkvedžiui A. Vaitkevičiui ir naujai valdybai, atrodo, ta mintis patiko ir tokią dėžutę jau kavinėje pastatė. Apie tai jau buvau rašęs. Yra tokių, kurie tai pastebėjo ir meta kvoterius ir doleriukus mašinų apsaugos reikalams. Yra ir tokių, kurie apsimeta nepastebėję. Dar teko girdėti, kad keletas labai rimtų veikėjų išreiškė nepasitenkinimą per dideliu elgetavimu. Vien su ambicija visuomeniniai darbai nėra atliekami, tam reikia ir pinigų. Jeigu tie, kurie žymiai daugiau uždirba ir gerai įsikūrusi jaunesnioji karta turėtų daugiau ambicijos, tai gal ir mums nereikėtų elgetauti. Labai retai kas nors pinigų sumis ir rankas atneša, o dar rečiau žymesnes sumas, tad ir tenka elgetauti. Beveik visa lietuviška veikla ir spauda panašiai savo veiklą remia.

Gaila, bet visiems žinomas faktas, kad daugelis pasiturinčių beveik nieko neduoda. Įvairiuose aukotojų sąrašuose tenka matyti prie keliolikos dolerių aukos aukotojo pavardę — dargi su titulu. Tad ir lietuviškos veiklos darbuotojai negali vien ambicija vadovautis. Aukotojų gretos retėja, ta karta, kuri dar Lietuvoje augo ir išsinešė lietuviškos žemės ilgę, karta, kuri, sunkiai dirbdama, finansavo lietuvišką kultūrą ir švietimą, kuri vaikus vežiojo į mokyklas ir repetitijas, pagreitintu tempu mus aplėdžia. Kiekvieną savaitę po keliolika palydime ir kazimierines ar tautines. Niekas jų nepakeičia ir niekas į jų vietą neatsistoja. Praretėjusios gretos turi sunkiau tą vežimą tempti ar jį stumti.

Jaunesnioji karta, jau gerai įsikūrusi, beveik neįsijungia į aukotojų eiles ir mažai tėra duodančių. Tačiau iš tų pasiturinčių eilių gana daug kepurų atkišta, kai Lietuvių Fondas dalina pelną.

Vis kalbama ir žadama jaunesniąją kartą ir mūsų darbų įjungti. Kol ta karta įsijungs, mes turime savo gretas stipriau suglausti, jeigu norime turėti Jaunimo centrą, spaudą ir kitas lietuviškas institucijas.

J. Z.

Advokatas JONAS GIBAITIS

6247 S. Kedzie Avenue

Chicago, IL 60629

Tel. — 776-5700

Darbo val. nuo 9 iki 7 val., vak.

Šeštad. 9 v. r. iki 1 val. d.

ARAS

Dengiamie ir taisome visu rusu.

STOGUS

Su aukštu patyrimu esame

įprastai Pats prižiuri darba

ARVYDAS KILKA

737-1717

arba tarp 10 v. r. ir 8 v. r.

tel. 434-9555